

[Justitsministeren]

svarer under landsrettens behandling af domfældtes anke i medfør af retsplejelovens § 731, stk. 1, litra f.

Såfremt tiltalte ikke selv har valgt en forsvarer, beskikkes efter denne bestemmelse offentlig forsvarer, når der i anledning af anke af en dom skal finde mundtlig forhandling sted for retten.

Formålet med at beskikke en forsvarer er at sikre, at den tiltaltes interesser varetages bedst muligt under behandlingen af straffesagen.

Forsvarerbeskikkelse har således bl.a. til formål at styrke den sigtedes stilling i forhold til anklagemyndigheden. Processuelle grunde taler også for, at dommeren, der bør fremstå som uafhængig af parterne, ikke skal varetage funktionen som forsvarer for tiltalte.

Det er min opfattelse, at det er af væsentlig betydning for retssikkerheden og borgernes retsbeskyttelse, at den tiltalte bl.a. i ankesager skal have beskikket en forsvarer. Forsvarerbeskikkelse medfører i øvrigt ikke begrænsninger med hensyn til tiltaltes ret til selv at følge sagens behandling og varetage sine interesser.

Bestemmelsen om obligatorisk forsvarerbeskikkelse i ankesager blev gennemført ved en ændring af retsplejelovens § 731 i 1936. Bestemmelsen er siden ændret ved flere lejligheder, senest ved lov nr. 298 af 6. juni 1984, uden at Folketinget har overvejet en ændring af reglen om forsvarerbeskikkelse i ankesager. Obligatorisk beskikkelse af forsvarer, som også gælder f.eks. ved grundlovsforhør og i domsmandssager, har i øvrigt ikke hidtil givet anledning til kritik.

Udgiften til en beskikket forsvarer i ankesager skal kun udredes af tiltalte, når anken har ført til et for ham ugunstigere udfald eller er iværksat af ham selv, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 3. Retten kan i øvrigt begrænse omkostningsansvaret, herunder udgiften til en beskikket forsvarer, når dette ellers ville komme til at stå i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår.

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 195

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af Folketinget Leif Hermann (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 2542, var sålydende:

Til *sundhedsministeren* (14/11 89) af:

Leif Hermann (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der iværksættes undersøgelser, der fastlægger risici for laserbestråling af mennesker og dyr, og hvilke konkrete undersøgelser er der foretaget med henblik på at fastslå, om lagerlysbestrålingen fra TV-Midt/Vests sendemast er skadelig for omgivelserne?«

Supplerende svar (26/1 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

I fortsættelse af mit tidligere svar følger hermed brev af 28. november 1989 fra Holstebro Kommune:

»I brev af 24. ds. har Sundhedsministeriet forespurgt, hvilke konkrete undersøgelser der er foretaget med henblik på at fastslå, om laserlysstrålingen fra TV-Midt/Vests sendemast er skadelig for omgivelserne.

I den anledning skal man oplyse, at Holstebro Kommune ikke har foretaget og heller ikke har overvejet at foretage sådanne undersøgelser, da disse ligger ud over, hvad en kommunes kapacitet omfatter.

Derimod har kommunen naturligtvis betinget sig, at de i Arbejdstilsynets og Sundhedsstyrelsens vejledninger givne forskrifter overholdes.

Det kan tilføjes, at der ifølge de af leverandøren, fa. Laser Scan Vision, Dr. Olgasvej 6, 2000 København K, givne oplysninger er tale om laserlys, der ligger inden for det synlige spektrum, og som kun er farligt, såfremt man stirrer direkte ind i den koncentrerede stråle. I så fald kan der opstå øjenskader. Den koncentrerede stråle forløber i en højde af fra 3 m til 50 m over jorden, således at ingen kan se direkte ind i strålen uden at udfolde betydelige anstrengelser og bevidst tilstræbe det.

Såfremt yderligere oplysninger ønskes, henvises til Laser Scan Vision.«